

**ОКОНЧАНИЕТО ЗА 1 Л. МН.Ч. СЕГ.ВР. НА ГЛАГОЛИТЕ ОТ I И II
СПРЕЖЕНИЕ В ИСТОРИЯТА НА КОДИФИКАЦИЯТА НА КНИЖОВНИТЕ
НОРМИ В БЪЛГАРИЯ ОТ 1945 Г. ДО ДНЕС**

КРАСИМИРА АЛЕКСОВА

СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“

Основната цел на настоящата статия е да изследва историята на кодификационните решения, отнасящи се до окончанието за 1 л. мн.ч. сег.вр. при глаголите от I и II спрежение като необходима основа за следващи съпоставки с нагласите на съвременните българи към некодифицирания вариант *-ме*. Тъй като в периода от 1945 г. до днес само в три речника присъства пряко кодифициране, оказва се необходимо в третата част от статията да се разгледа научната дискусия по въпроса, както и данните от лингвогеографията за окончанието за 1 л. мн.ч., сег.вр. за I и II спрежение. В четвъртата част към тези анализи се добавят коментари за езиковите нагласи към некодифицираното окончание *-ме* и към индивида, в чиято реч се среща то. В заключението се обобщават анализите на научната дискусия, прегледът на пряката кодификация и нагласите към некодифицирания вариант с цел да се придобие по-комплексен поглед към явлението.

Ключови думи: кодификация, езикови нагласи, окончание за 1 л. мн.ч. сег.вр. при глаголите от I и II спрежение

✉ Проф. д-р *Красимира Алексова*, Катедра по български език
Факултет по славянски филологии, СУ „Св. Климент Охридски“
бул. „Цар Освободител“ 15, 1504 София, България
krasimiraaleksova@gmail.com